

De øvrige undtagelser i bank- og sparekasselovens § 50 c vedrører bestemmelser i bank- og sparekasseloven, der ikke finder anvendelse i denne lov.

Til § 5 c.

Bestemmelsen, om at den tilsynsførendes afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet, er identisk med den bestemmelse, der gælder for pengeinstitutter, jf bank- og sparekasselovens § 52 b. Klageadgangen til Erhvervsankenævnet indebærer, at den administrative klageadgang til Erhvervsministeriet afskæres.

Til § 5 d.

Til stk. 1 og stk. 7-9:

Bank- og sparekasselovens straffebestemmelser i § 54, stk. 1, og § 54, stk. 6-8 danner grundlag for de i stk. 1 og stk. 7-9 foreslåede straffebestemmelser. Forslaget giver hjemmel til at straffe samme type overtrædelser af loven eller bekendtgørelser, udstedt i medfør af loven, som bank- og sparekasseloven giver hjemmel til.

Bestemmelserne omhandler straf for overtrædelse af visse bestemmelser i denne lov og hjemmel til straf for overtrædelse af bekendtgørelser udstedt i medfør af loven, hjemmel til at straffe instituttet samt en forældelse af strafansvar efter 5 år.

Bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 53, stk. 2 om strafansvar for koncernforbundne selskabers undladelse af at opfylde forpligtelser, som påhviler virksomhederne er udeladt, da bestemmelsen er uden praktisk betydning. Skibskreditfonden har alene et datterselskab, og det er af helt ubetydelig størrelse. Selskabet har udestående lån på 11 mio. kr. fordelt på 2 skibe, og det har ikke nogen ansatte. I 1997 havde selskabet ikke ny udlånsaktivitet. Det er derfor fundet unødvendigt at fastsætte regler om koncernselskabers oplysningspligt.

Til stk. 2:

Der foreslås indføjet bestemmelser om tavshedspligt m.v. for ledelse og ansatte m.v. i skibsfinansieringsinstituttet i lighed med bankhemmeligheden på pengeinstitutområdet. Bank- og sparekasselovens § 54, stk. 2, danner udgangspunkt for forslaget. I modsætning til denne bestemmelse indeholder forslaget ikke regler om videregivelse i koncernforhold, idet dette som anført ovenfor under bemærkningerne til stk. 1 og stk. 7-9 er fundet unødvendigt.

Til stk. 3 og 4:

Bestemmelserne giver hjemmel til straf for videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger og er identiske med bestemmelserne i bank- og sparekasselovens § 54, stk. 3-4.

Til stk. 5:

Bestemmelsen giver hjemmel til at straffe et medlem af bestyrelse eller direktion for ikke at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse og er identisk med bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 54, stk. 5.

Til stk. 6:

Der er tale om en tvangsbestemmelse, som giver ministeren hjemmel til at pålægge instituttets repræsentantskab, bestyrelse eller direktion bøder, hvis de ikke rettidigt efterkommer deres pligter over for den tilsynsførende. Muligheden for idømmelse af tvangsbøder tænkes brugt på samme måde, som på bank- og sparekasseloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1999. Såfremt den omtalte ændring af bank- og sparekasseloven træder i kraft på et senere tidspunkt foreslås en tilsvarende senere ikrafttræden af nærværende lov.